

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA FRAGMENTÓW MIASTA PASYM.

OLSZTYN, 2020 R.

Perspektywa

Autorska Pracownia Projektowa

Wioletta Kwiatkowska

10-695 Olsztyn

ul. Popieluszki 8/25

OPRACOWANIE:

inż. Wioletta Kwiatkowska

.....

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	4
1.1. Cel, zakres prognozy	4
1.2. Metodyka, wykorzystane materiały przy sporządzeniu prognozy	6
1.3. Proponowane metody analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwość ich przeprowadzania	6
2. Powiązania z innymi dokumentami na poziomie UE, kraju i regionu	7
2.1. Dokumenty krajowe	7
2.2. Poziom regionalny	11
3. Ogólna charakterystyka gminy oraz obszaru objętego opracowaniem	12
4. Lokalizacja i ogólna charakterystyka obszaru opracowania	16
5. Charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego	16
5.1 Geomorfologia i budowa geologiczna	16
5.2 Warunki glebowe	17
5.3 Wody powierzchniowe i podziemne	17
5.4 Warunki klimatyczne	19
5.5 Promieniowanie elektromagnetyczne	20
5.6 Kopaliny	21
5.7 Szata roślinna	21
5.8 Świat zwierzęcy	22
5.9 Formy ochrony przyrody	22
5.10 Gospodarka odpadami	23
6. Charakterystyka ustaleń planu miejscowego	23
7. Potencjalne zmiany w środowisku przy dotychczasowym użytkowaniu (wariant zerowy – przy braku planu)	25
8. Stan istniejący na obszarach podlegających ochronie w myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.) objętym planem	25
9. Analiza i ocena przewidywanych oddziaływań na środowisko związanych z realizacją miejscowego planu	25
9.1. Prognozowane skutki wpływu realizacji miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska	27
9.2. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	38
9.3. Wpływ realizacji miejscowego planu na obszary chronione, w tym objęte siecią Natura 2000	38
10. Ocena projektu miejscowego planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko	38
10.1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	38
10.2. Propozycje rozwiązań alternatywnych w stosunku do przewidywanych w planie wraz z uzasadnieniem ich wyboru	39
10.3. Opis trudności wynikających z niedostatków techniki, luk w danych i współczesnej wiedzy, jakie napotkano przy opracowaniu prognozy	39
11. Streszczenie	39
12. Załączniki graficzne	39

1. WSTĘP.

Podstawę prawną sporządzenia prognozy stanowią:

- ✓ Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 283);
- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1396 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 55);
- ✓ Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293);
- ✓ Ustawa z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz. U. z 2020r. poz. 310);
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017r., poz. 1161);
- ✓ Ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019r. poz. 868);
- ✓ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2018r., poz. 992 z późn.zm.);
- ✓ rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012 poz. 112 z późn. zm.);
- ✓ rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2016, poz. 71);
- ✓ rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016r., poz. 2183);
- ✓ rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014r., poz. 1409);
- ✓ rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014r., poz. 1408);
- ✓ rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012. 463).

Na szczeblu międzynarodowym stanowią:

- ✓ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.
- ✓ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

Uchwały i akty prawa miejscowego:

- ✓ Uchwała Nr XVII/126/2020 Rady Miejskiej w Pasymiu z dnia 03 czerwca 2020 r. w sprawie: przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Pasym.

1.1. CEL, ZAKRES PROGNOZY.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów miasta Pasym. Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska. Za wiodące zasady sporządzania prognozy uznano:

- ✓ ocenę walorów i warunków środowiskowych obszaru planu i jego otoczenia;
- ✓ skutki wpływu dotychczasowego sposobu użytkowania terenu na środowisko;
- ✓ zagrożenia dla środowiska spowodowane realizacją ustaleń planu;
- ✓ sposoby minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko;
- ✓ ocena przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko związanych z realizacją miejscowego planu.

Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” zgodnie z uzgodnionym zakresem prognozy określonym w pismach o których mowa w pkt. 1.1.

1) Zawiera:

- a) Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.
- b) Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
- c) Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
- d) Informacje o możliwym transgenicznym oddziaływaniu na środowisko.
- e) Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

2. Określa, analizuje i ocenia:

- a) Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
- b) Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
- c) Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczącej obszarów podlegającej ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
- d) Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.
- e) Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne,
 - z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

3. Przedstawia:

- a) Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
- b) Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – przedstawia rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.2. METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody empirycznej i teoretycznej. Metoda empiryczna dotyczyła inwentaryzacji przeprowadzonej w terenie w czasie wizji terenowej w dniu 17.08.2020 r. oraz dokumentacji fotograficznej. Metoda teoretyczna polegała na analizie tekstów niepublikowanych (Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pasym, Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Pasym, analizie map (Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000, Geologicznej Polski (mapa utworów powierzchniowych) w skali 1: 200 000, Geologicznej Polski (mapa bez utworów czwartorzędowych) w skali 1 : 200 000, Geologicznej Polski w skali 1:50 000, mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000) oraz obowiązującego prawa.

1.3. PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA.

Ustalenia projektowanego dokumentu są jednoznaczne do przewidzenia. Wskazanie funkcji terenów będzie skutkowało prędzej lub później ich zagospodarowaniem na zasadach określonych w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Monitorowanie odbywa się przez służby publiczne (jednostki, wydziały) samorządów terytorialnych, które są władne stanowienia i realizacji polityki przestrzennej na terenie swojej właściwości miejscowej. Dodatkowo, sprawdzenia możliwości zagospodarowania terenu dokonują jednostki władne do wydawania pozwolenia na budowę oraz jednostki nadzoru budowlanego sprawdzające czy dokonane zagospodarowanie zostało wykonane zgodnie z obowiązującym prawem. Nie jest natomiast określona instytucja odpowiedzialna za częstotliwość monitoringu. Należy przyjąć, iż monitorowanie projektowanego zagospodarowania winno nastąpić przez podmioty określone w art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w chwili przedkładania analizy, o której mowa w w/w przepisie.

Aktem prawa miejscowego w zakresie regulującym część kwestii związanych zabezpieczeniem środowiska jest regulamin utrzymania porządku i czystości. Naruszenie przepisów regulaminu podlega karze grzywny według zasad wynikających z Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczeniach.

Jakość i efektywność wdrażanych rozwiązań w dużym stopniu zależą będzie od monitorowania sposobu realizacji założeń planu. Nadzór nad wdrażaniem planu winien szczególnie obejmować poniższe zagadnienia:

- ✓ monitorowanie przestrzeni przyrodniczej poddanej zagospodarowaniu;
- ✓ monitorowanie zagrożeń jakie niesie za sobą nowe zagospodarowanie lub jego brak;
- ✓ monitorowanie zgodności realizacji z planem zagospodarowania przestrzennego;
- ✓ monitorowanie czynników przyrody w zakresie transgranicznym i możliwości ich migracji.

2. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU.

Każdy dokument o charakterze kierunkowym wyrażający wolę polityczną dla przyszłych zamierzeń tworzony jest w oparciu, m.in. o uwarunkowania zewnętrzne, na które składają się ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

2.1. Dokumenty krajowe.

Każdy dokument o charakterze kierunkowym wyrażający wolę polityczną dla przyszłych zamierzeń tworzony jest w oparciu, m.in. o uwarunkowania zewnętrzne, na które składają się ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

Ochrona środowiska jest obecnie jednym z głównych zadań współczesnego społeczeństwa i państwa. Fundamentalnym dokumentem w zakresie zrównoważonego rozwoju jest **Konstytucja Rzeczypospolitej Polski**, która w art. 5 zawiera m.in. zrównoważony rozwój, czyli taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym znajduje się proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Ustawa prawo ochrony środowiska oraz ustawy jej pokrewne i rozporządzenia zobowiązującą do kierowania się zasadą zrównoważonego rozwoju w różnych etapach działań: planistycznych, realizacyjnych i zarządzania.

W ostatnich latach powstało kilka dokumentów o charakterze programowym, które wyznaczają politykę państwa w zakresie ochrony środowiska. Są to:

Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, to dokument programowy o charakterze ramowym, oparty na koncepcji trwałego, zrównoważonego rozwoju, będący pierwszą próbą określenia wizji Polski do roku 2025 i wskazujący główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej.

II Polityka Ekologiczna Państwa

To dokument nawiązujący do Strategii Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju określający cel oraz zakres działań na rzecz ochrony środowiska w trzech horyzontach: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska: instytucjonalne, prawne, gospodarcze, naukowe, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Dokument zakłada w dziedzinie w przemyśle i energetyki wdrażanie metod czystszej produkcji, poprawę efektywności energetycznej, a także stosowanie alternatywnych surowców oraz alternatywnych i odnawialnych źródeł energii. Zakłada również zmniejszenie energochłonności gospodarki i wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych. Działaniom w zakresie zmniejszania energochłonności musi towarzyszyć kontynuowanie przedsięwzięć zmieniających sposób zaspokajania istniejących potrzeb energetycznych, przede wszystkim strukturę wykorzystania nośników energii, w kierunku dalszego zwiększania udziału energii elektrycznej w ogólnym zużyciu energii finalnej (a zmniejszania finalnego zużycia energii pochodzącej bezpośrednio ze spalania paliw), zwiększania udziału w produkcji energii gazu i ropy naftowej (w miejsce węgla), poprawy jakości węgla i innych paliw, a także wzrostu udziału

w produkcji energii elektrycznej i ciepłej energetycznych nośników odnawialnych (energia wody i wiatru, energia geotermalna, energia słoneczna, energia z biomasy) oraz pochodzących z odpadów. Wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii ułatwi przede wszystkim osiągnięcie założonych w polityce ekologicznej państwa celów w zakresie obniżenia emisji zanieczyszczeń odpowiedzialnych za zmiany klimatyczne oraz substancji zakwaszających. Zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w bilansie paliwowo-energetycznym kraju będzie także istotnym elementem realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, zgodnie z zapisem zawartym w art. 5 Konstytucji RP. Wykorzystanie istniejących zasobów energii odnawialnej i zwiększanie ich potencjału będzie bowiem sprzyjać oszczędzaniu zasobów nieodnawialnych oraz wspomagać działania na rzecz poprawy warunków życia obywateli i rozwoju wielu sektorów gospodarki w sposób łączący efekty ekonomiczne z poszanowaniem środowiska. Rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii w szczególności:

- ✓ zwiększy bezpieczeństwo energetyczne kraju poprzez decentralizację wytwarzania energii, zróżnicowanie jej źródeł, wykorzystanie jej lokalnych zasobów oraz wprowadzenie pożądanego elementu konkurencji wobec naturalnych monopolii w sektorze energetycznym;
- ✓ wpłynie na rozwój lokalnych rynków pracy, tworząc miejsca pracy w dziedzinie produkcji urządzeń oraz montażu i eksploatacji instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych;
- ✓ będzie stymulować rozwój nowoczesnych technologii i modernizację infrastruktury technicznej;
- ✓ ograniczy szkody w środowisku związane z wydobyciem i spalaniem paliw kopalnych;
- ✓ ułatwi realizację międzynarodowych zobowiązań Polski w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń powietrza.

Podstawowe działania w zakresie rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych powinny podtrzymać i zintensyfikować dotychczasowe kierunki rozwoju energetyki odnawialnej poprzez:

- ✓ szerokie wprowadzenie nowoczesnych technologii i urządzeń przetwarzających energię ze źródeł odnawialnych na nośniki użyteczne we wszystkich sferach produkcji, usług i konsumpcji;
- ✓ intensywny rozwój energetyki odnawialnej na szczeblu regionalnym i lokalnym, pracującej w układach zdecentralizowanych na regionalne i lokalne potrzeby;
- ✓ popularyzację i wdrożenie najlepszych praktyk w dziedzinie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, w sferze rozwiązań technologicznych, administracyjnych i finansowych.

W celach krótkoterminowych wskazano: harmonizację polityki rozwoju wykorzystania energii odnawialnej z politykami sektorowymi, poprzez wprowadzenie wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii do programów wykonawczych polityki ekologicznej, energetycznej, rolnej, transportowej, rozwoju regionalnego oraz polityki zagospodarowania przestrzennego kraju;

- ✓ opracowanie programów działań krótko-, średnio i długoterminowych, gromadzenie i popularyzacja informacji użytecznych w rozwoju energetyki odnawialnej oraz pomoc samorządom, przedsiębiorstwom, organizacjom pozarządowym i osobom prywatnym w przygotowaniu planów rozwoju i planów inwestycyjnych w dziedzinie wykorzystania energii odnawialnej;
- ✓ zwiększenie zaangażowania i poprawę efektywności wykorzystania środków publicznych (budżetowych i pozabudżetowych) kierowanych na realizację programów wzrostu użytkowania odnawialnych źródeł energii;
- ✓ wzmoczenie wysiłków na rzecz uzyskania wsparcia finansowego Unii Europejskiej w realizacji wyżej wymienionych programów (w ramach funduszy pomocowych, przedakcesyjnych, strukturalnych i celowych przeznaczonych na energetykę odnawialną), jak również wsparcia międzynarodowych instytucji finansowych.

Oprócz wymienionych dokumentów o charakterze ogólnym, w Polsce, w nawiązaniu do przepisów ustawy (Prawo ochrony środowiska i Prawo o odpadach) funkcjonuje kilka innych programów szczegółowych w zakresie ochrony środowiska. Są to:

Krajowy Program Zwiększenia Lesistości

Program jest jednym z elementów kształtowania przestrzeni przyrodniczej Polski, zawarto w nim wytyczne sporządzania lokalnych planów zwiększania lesistości. Jego założenia są zgodne z ratyfikowanymi przez Polskę konwencjami międzynarodowymi.

Program zakłada zwiększenie lesistości kraju do 30% w latach 2001-2020, przy uwzględnieniu czynników wynikających z konieczności ochrony przyrody i krajobrazu oraz preferencji zalesieniowych gmin.

Polityka Energetyczna Państwa do 2025r.

Zgodnie z PEP gminna administracja samorządowa jest odpowiedzialna za zapewnienie energetycznego bezpieczeństwa lokalnego, w szczególności w zakresie zaspokojenia zapotrzebowania na energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe, z racjonalnym wykorzystaniem lokalnego potencjału odnawialnych zasobów energii i energii uzyskiwanej z odpadów. Racjonalne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii (OZE) jest jednym z istotnych elementów zrównoważonego rozwoju państwa. Stopień wykorzystania odnawialnych źródeł energii zależy od ich zasobów i technologii ich przetwarzania. Generalnie można powiedzieć, że biomasa (uprawy energetyczne, drewno opałowe, odpady rolnicze, przemysłowe i leśne, biogaz) oraz energia wiatrowa realnie oferują największy potencjał do wykorzystania w Polsce przy obecnych cenach energii i warunkach pomocy publicznej. W dalszej kolejności plasują się zasoby energii wodnej oraz geotermalnej. Natomiast technologie słoneczne (pomimo ogromnego potencjału technicznego) z powodu niskiej efektywności kosztowej w odniesieniu do produkcji energii elektrycznej mogą odgrywać istotną rolę praktycznie wyłącznie do produkcji ciepła. Celem strategicznym polityki państwa jest wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii i uzyskanie 7,5 % udziału energii, pochodzącej z tych źródeł, w bilansie energii pierwotnej. Dokonywać się to ma w taki sposób, aby wykorzystanie poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii sprzyjało konkurencji promującej źródła najbardziej efektywne ekonomicznie, tak aby nie powodowało to nadmiernego wzrostu cen energii u odbiorców. Stanować to powinno podstawową zasadę rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Udział energii elektrycznej wytwarzanej w OZE w łącznym zużyciu energii elektrycznej brutto w kraju powinien osiągnąć 7,5 % w roku 2010 a rzeczywiście osiągnął poziom 10,2%. Najwięcej energii odnawialnej w 2010 r. pochodziło z biomasy stałej, której udział w pozyskaniu wszystkich nośników energii wyniósł 85,36%. Kolejne pozycje bilansu energetycznego zajęły: biopaliwa ciekłe (6,65%), woda (3,65%), wiatr (2,08%), biogazy (1,67%), pompy ciepła (0,31%), energia geotermalna (0,2%), odpady komunalne (0,04%) oraz promieniowanie słoneczne (0,03%). Jest on zgodny z indykatywnym celem ilościowym, ustalonym dla Polski w dyrektywie 2001/77/WE z dnia 27 września 2001r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych energii. Obserwowany w ostatnich latach znaczny postęp w wykorzystaniu energii wiatru czyni energetykę wiatrową jedną z najszybciej rozwijających się gałęzi przemysłu. Planuje się działania polepszające warunki inwestowania także w tym obszarze odnawialnych źródeł energii. Konieczne jest również wdrożenie rozwiązań zmierzających do poprawy współpracy elektrowni wiatrowych w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego. Działania w tym zakresie nie mogą kolidować z wymaganiami ochrony przyrody (NATURA 2000). Należy ocenić od strony sieciowej, na ile mogą być lokalizowane w strefie przybrzeżnej Morza Bałtyckiego morskie farmy wiatrowe. Kolejnym okresem granicznym jest rok 2020, w którym udział energii elektrycznej wytwarzanej w OZE w łącznym zużyciu energii elektrycznej brutto w kraju powinien osiągnąć poziom 15%.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

Opracowanie Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych wynika z zapisów ustawy Prawo wodne. Program określa wykazy aglomeracji, które powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków, określa wielkość koniecznych do usunięcia ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych w tych aglomeracjach, określa wykaz przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych i terminy ich realizacji niezbędne dla realizacji zapisów ustawy i Traktatu Akcesyjnego.

Krajowa Strategia Ochrony Środowiska przed Trwałymi Zanieczyszczeniami Organicznymi.

Nadrzędnym celem strategii jest utrzymanie lub zmniejszenie poziomu emisji trwałych zanieczyszczeń organicznych do środowiska na poziomie wynikającym z porozumień międzynarodowych. Opracowanie strategii wynika z zapisów „Protokołu w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych do Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości” (Protokół z Aarhus) oraz „Konwencji w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych” (Konwencja Sztokholmska).

Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej oraz Plan działań na lata 2014-2020.

W maju 2011 r. Komisja Europejska opublikowała dokument: Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny - unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. Celem przewodnim tego dokumentu jest powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej i degradacji funkcji ekosystemów w UE do 2020 r. oraz przywrócenie ich w możliwie największym stopniu, a także zwiększenie wkładu UE w zapobieganie utracie różnorodności biologicznej na świecie. Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2014-2020 stanowi wkład Polski w wypełnienie celu przewodniego tego dokumentu.

Głównymi celami postawionymi w przedmiotowym dokumencie są:

- ✓ zlikwidowanie przyczyn utraty bioróżnorodności poprzez włączenie działań na rzecz ochrony przyrody w programy rozwoju gospodarki kraju we wszystkich sektorach, tak na szczeblu rządowym, jak i na poziomie społeczeństwa;
- ✓ ograniczenie bezpośrednich presji na bioróżnorodność oraz promowanie trwałego i zrównoważonego użytkowania;
- ✓ poprawa stanu ochrony bioróżnorodności poprzez zachowanie różnorodności genetycznej na poziomie genów, gatunków i ekosystemów;
- ✓ zwiększenie możliwości powszechnego wykorzystania pożytków wynikających z bioróżnorodności oraz funkcji, jakie spełniają ekosystemy;
- ✓ poprawa możliwości wprowadzania w życie zapisów Konwencji poprzez wdrażanie procesów planowania z udziałem różnych partnerów, odpowiednie zarządzanie wynikami badań naukowych i wzmocnienie potencjału instytucjonalnego.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju określa politykę państwa w zakresie przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2030.

Koncepcja wyraża politykę przestrzenną państwa, określa uwarunkowania, cele i kierunki zrównoważonego rozwoju kraju, określa zasady, według których należy opracowywać studia uwarunkowań i kierunki zagospodarowania przestrzennego gmin, określa ustalenia, które należy uwzględnić w planach zagospodarowania przestrzennego województw. W koncepcji określono również konkretne elementy struktury przestrzennej oraz wymagania z zakresu ochrony środowiska i zabytków,

z uwzględnieniem obszarów podlegających ochronie.

Polityka spójności na lata 2014-2020.

Głównym celem nowego podejścia jest skonsolidowanie polityki spójności jako głównej strategii inwestycyjnej stanowiącej trzon strategii „Europa 2020”. Polityka spójności pomoże w realizacji celów strategii „Europa 2020” poprzez ukierunkowane inwestycje w następujących obszarach:

- ✓ badania i działalność innowacyjna;
- ✓ technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT);
- ✓ konkurencyjność małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);
- ✓ przejście na gospodarkę niskoemisyjną;
- ✓ dostosowanie do zmian klimatycznych oraz zapobieganie zagrożeniom i zarządzanie nimi;
- ✓ ochrona środowiska i efektywne wykorzystywanie zasobów;
- ✓ zrównoważony transport oraz usuwanie wąskich gardeł w kluczowych infrastrukturach sieciowych;
- ✓ promowanie zatrudnienia i wspieranie mobilności siły roboczej;
- ✓ włączenie społeczne i zwalczanie ubóstwa;
- ✓ edukacja, poszerzanie umiejętności i kształcenie ustawiczne;
- ✓ kreowanie możliwości instytucjonalnych oraz efektywna administracja publiczna.

Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010-2020: Regiony, Miasta, Obszary Wiejskie.

Dokument określa cele i sposób działania rządów i samorządów województw dla osiągnięcia strategicznych celów rozwoju kraju. Strategia wyznacza cele polityki rozwoju regionalnego dla obszarów miejskich i wiejskich i definiuje ich powiązania z innymi planami rozwoju regionów. Jako najważniejsze cele strategii określono: wspomaganie wzrostu konkurencyjności regionów, budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie procesom marginalizacji na obszarach problemowych, tworzenie warunków dla skutecznej i partnerskiej realizacji działań rozwojowych ukierunkowanych terytorialnie. Strategia wpisuje się w ramy działań nakreślonych w Traktacie Lizbońskim.

Krajowa Strategia Ochrony i Umiarkowanego Użytkowania Różnorodności Biologicznej wraz z Programem Działań.

Opracowanie strategii wynika z zapisów Konwencji o Różnorodności Biologicznej przyjętej w Rio de Janeiro w 1992 roku. Strategia określa pożądany stan przyrody w Polsce, możliwy do osiągnięcia w określonym czasie. Kierowana jest do administracji rządowej różnych szczebli oraz samorządów lokalnych.

2.2. Poziom regionalny.

Wśród dokumentów na poziomie regionalnym są min.:

Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Warmińsko-Mazurskiego:

Głównym zadaniem planu jest określenie celów oraz zasad i kierunków gospodarowania przestrzenią województwa, które stanowią rozwinięcie długofalowej polityki regionalnej, określonej w Strategii Rozwoju Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Ważnym zadaniem jest stworzenie optymalnych warunków przestrzennych do realizacji przyjętych w Strategii priorytetów inwestycyjnych, jak również programów krajowych i wojewódzkich. Istotną funkcją tego dokumentu jest koordynacja zadań rządowych i samorządowych w celu osiągnięcia merytorycznej spójności i zgodności z wojewódzką polityką przestrzenną. Stanowiąc największą i usystematyzowaną bazę danych o gospodarowaniu przestrzenią regionu, plan

może także służyć jako płaszczyzna wymiany informacji i podejmowania negocjacji pomiędzy samorządem województwa i gminą.

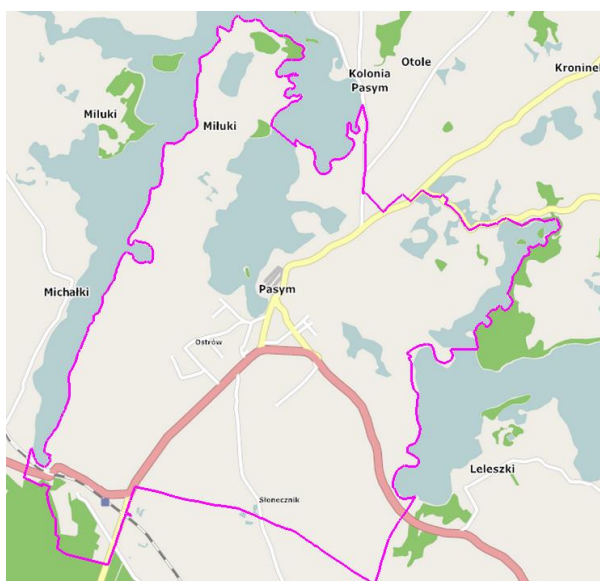
Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2025.

Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2025 uchwalona 25.06.2013r. przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Dokument ten określa cele i priorytety polityki rozwoju prowadzonej na terenie województwa warmińsko-mazurskiego.

Najważniejszym dokumentem dla sporządzanego planu zagospodarowania przestrzennego jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Nidzica uwzględniające wszystkie dokumenty na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim. W przedmiotowym studium musi nastąpić korelacja założeń miejscowego planu z kierunkami rozwoju gminy co ma umocowanie prawne w art. 14 ust 5 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003r.

3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA MIASTA.

Miasto Pasym to siedziba gminy miejsko-wiejskiej Pasym. Jest położone w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie szczycieńskim. Miasto znajduje się w odległości około 30,5 km od miasta wojewódzkiego Olsztyn. W odległości około 18,0 km od granic miasta znajduje się miasto stanowiące siedzibę władz powiatu – miasto Szczytno. Miasto zamieszkuje 2 549 mieszkańców (GUS 31.12.2017r.).

Mapa 1 - Granice terenu objętego inwestycją (oznaczone kolorem różowym na poniższym rysunku)

Źródło: <http://szczytno.geoportal2.pl/map/www/mapa.php?CFGF=wms&mylayers=+granice+OSM+>

Miasto Pasym położone jest przy drodze krajowej nr 53 Olsztyn – Ostrołęka. W południowo – zachodniej części miasta znajdują się tory kolejowe. Gmina Pasym znajduje się na terenie Mazur, na Pojezierzu Olsztyńskim.

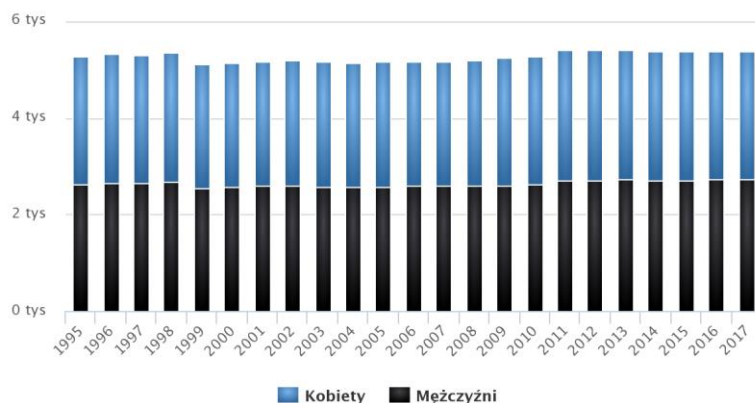
Demografia

Gmina Pasym ma ok. 5 400 mieszkańców, z czego 49,5% stanowią kobiety, a 50,5% mężczyźni. W latach 2002-2017 liczba mieszkańców wzrosła o 3,5%. Średni wiek mieszkańców wynosi 39,2 lat i jest nieznacznie mniejszy od średniego wieku mieszkańców województwa warmińsko-mazurskiego oraz nieznacznie mniejszy od średniego wieku mieszkańców całej

Polski. 4,4% mieszkańców gminy Pasym jest w wieku produkcyjnym, 19,1% w wieku przedprodukcyjnym, a 16,5% mieszkańców jest w wieku poprodukcyjnym.

Populacja – Gmina Pasym w latach 1995 – 2017

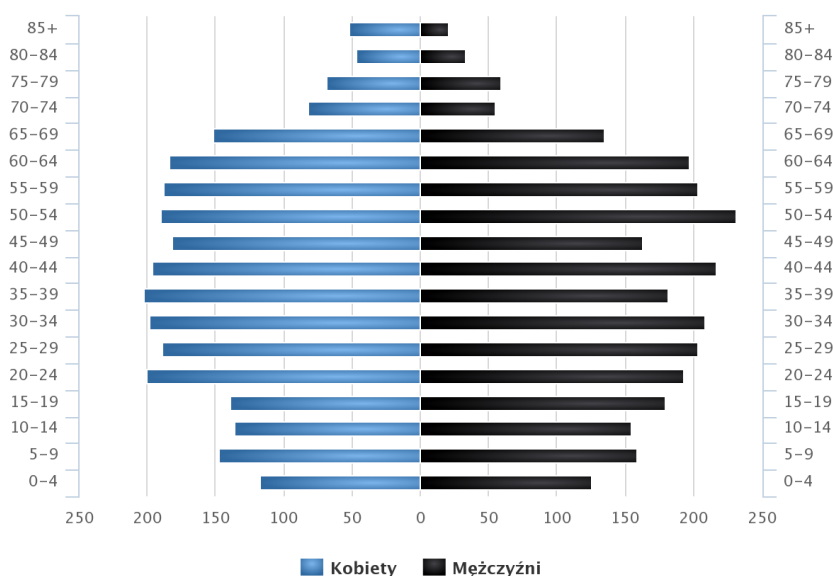
(Źródło: GUS)

www.polskawliczbach.pl

Piramida wieku mieszkańców gminy Pasym, 2017

(Źródło: GUS)

www.polskawliczbach.pl

Struktura użytkowania gruntów

Powierzchnia gminy miejsko-wiejskiej Pasym na koniec 2014r. wynosiła 14920 ha. Powierzchnia gminy stanowi niecałe 8 % ogólnej powierzchni powiatu. 45 % gruntów gminy to użytki rolne. Ponad 30 % to grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione.

Tabela 1. Struktura użytkowania gruntów w gminie miejsko-wiejskiej Pasym na koniec 2014r.

Użytek	Udział procentowy w ogólnej powierzchni gminy [%]
Użytki rolne razem	45
Grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione razem	35

Grunty pod wodami razem	11
Grunty zabudowane i zurbanizowane razem	4
Użytki ekologiczne	0
Nieużytki	5
Tereny różne	0

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Głównego Urzędu Statystycznego

W granicach administracyjnych miasta Pasym znajduje się fragment jeziora Kalwa, które okala miasto od strony zachodniej. Od strony wschodniej znajduje się natomiast jezioro Leleskie. Wody stanowią około 14 % ogólnej powierzchni miasta. Największą część użytków stanowią natomiast użytki rolne, pokrywające ponad połowę powierzchni miasta.

4. LOKALIZACJA I OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA.

Przedmiotowe tereny położone są w granicach administracyjnych miasta Pasym. Omawiane tereny stanowią w większości tereny niezagospodarowane sąsiadujące z terenami istniejącej zabudowy mieszkaniowej oraz z drogami publicznymi i drogami wewnętrznymi. W zakresie planów zagospodarowania przestrzennego sąsiadują z terenami przeznaczonymi w większości pod realizację zabudowy rekreacji indywidualnej. Pokryte w większości roślinnością krzewiastą oraz roślinnością niską. Całość terenu stanowi podstawę do odpowiedniego zagospodarowania i nadania odpowiedniej funkcji. W większości obszarów występują tereny o spadkach do 10% i stanowią one w większości korzystne warunki do zabudowy (za wyjątkiem nieużytków i terenów na których występują gleby pochodzenia organicznego). Na przedmiotowych terenach występuje sukcesyjnie postępująca roślinność trawiasta w tym związana z siedliskami podmokłymi a częściowo również krzewiasta i drzewiasta. Teren w niewielkich fragmentach jest zaśmiecony.

Fot. 1-5

5. CHARAKTERYSTYKA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO.

5.1. GEOMORFOLOGIA I BUDOWA GEOLOGICZNA

Na ukształtowanie terenu gminy jak i miasta Pasy miał wpływ zlodowacenie. Dominują młodoglacjalne formy takie jak moreny czołowe, moreny denne czy oczka polodowcowe. Znaczne połacie terenu zajmują osady morenowe o charakterze zwałowym. W składzie mechanicznym przedmiotowych utworów dominują gliny. Krajobraz miasta Pasy urozmaicają wypukłe formy akumulacyjne – pagórkowate wysoczyzny morenowe. W zachodniej części miasta rzeźba terenu jest mniej urozmaicona, występują formy faliste, czasami nawet płaskie.

Obszar gminy znajduje się w granicach *Platformy Wschodnioeuropejskiej*, geologicznej jednostki strukturalnej. Jest to *platforma prekambryjska*. Gmina leży w jednostce tektonicznej *wyniesienie mazursko – suwalskie*. Krystaliczne podłoże zalega na głębokości około 1,5 km. Na nim znajdują się skały osadowe z okresu mezozoiku i kenozoiku. Nie występują osady z ery paleozoicznej. Warstwę przypowierzchniową czwartorzędową tworzą gliny, piaski i żwiry.

Utwory geologiczne:

- *piaski i żwiry sandrowe* (zachodnia część miasta Pasym);
- *gliny zwałowe, ich zwietrzliny oraz piaski i żwiry lodowcowe* (wschodnia część miasta);
- *piaski i mułki kemów* (południowo-zachodnia część miasta).

Wymienione utwory powstały w kenozoiku, czwartorzędzie, plejstocenie.

Zgodnie z Mapą Geologiczną Polski w skali 1: 500 000 utwory budujące przypowierzchniową warstwę przedmiotowego terenu reprezentowane są głównie przez piaski, piaski ze żwirem oraz żwiry martwego lodu, miejscami głównie glina zwałowa a także glina zwałowa w facji ilastej.

Orientacyjna lokalizacja terenów objętych opracowaniem

Mapa 2. – Mapa geologiczna Polski w skali 1:500 000. Mapa utworów powierzchniowych.
(żółtym okręgiem zaznaczono przybliżoną lokalizację terenów objętych planem miejscowym)

Utwory trzeciorzędowe dla terenu objętego opracowaniem występują w postaci ilów, mułków, podrzędnych mułowców, piasków, z przewarstwieniami węgla brunatnych (warstwy poznańskie dolne i środkowopolskie) oraz piaski z przewarstwieniami mułków, ilów i poziomami węgla brunatnych (warstwy poznańskie górne).

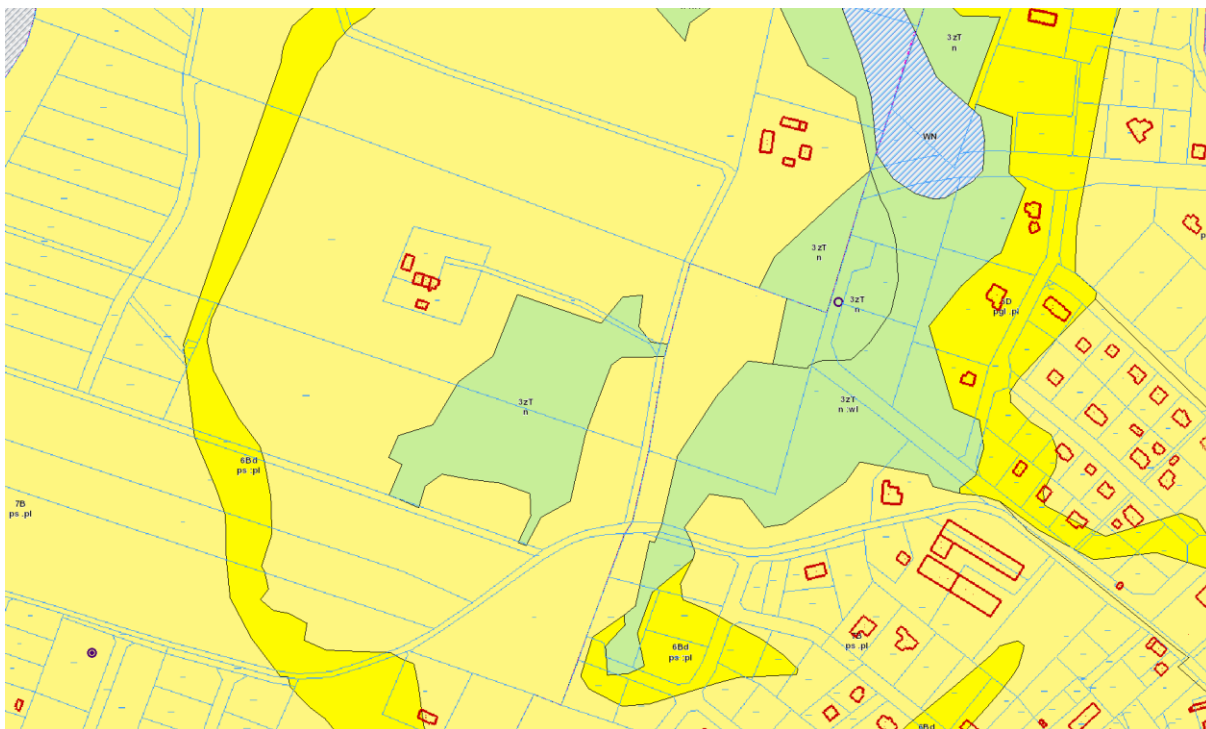
Mapa 3. – Mapa geologiczna Polski w skali 1:500 000. Mapa utworów trzeciorzędowych.
(żółtym okręgiem zaznaczono przybliżoną lokalizację terenów objętych planem miejscowym).

5.2. WARUNKI GLEBOWE.

Gleby powiatu szczycieńskiego ukształtowały zlodowacenia. Najczęściej spotykane są gleby piaszczyste, występują też gleby pochodzenia organicznego, w większości torfowe a także murszowe i mułowo – glejowe bielcowe i brunatne. Większość gleb wytworzona została na glinach i piaskach. Ponad połowa gleb powiatu szczycieńskiego to gleby klasy V i VI. Nie są to gleby przydatne rolniczo.

Miasto Pasy położone jest na terenie krajobrazu nizinnego, glacialnego, pagórkowatego. Gleby powstały głównie w plejstocenie. Skalami macierzystymi były głównie piaski i gliny morenowe, utwory torfowe. W mieście Pasy dominują gleby klas IVb (grunty orne) lub V (użytki zielone). Przeważają gleby brunatne i rdzawe. W obniżeniach terenowych są też torfy niskie.

Na terenie opracowania planu w części występują trwałe użytki zielone na torfach niskich.

Mapa 4. – Mapa glebowa obejmująca granice opracowania planu .
(zielonym kolorem – oznaczenie 3zTn- oznaczono gleby pochodzenia organicznego – torfy niskie)

5.3. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE.

Wody powierzchniowe

Gmina Pasym to gmina, gdzie licznie występują jeziora, oczka wodne, rzeki czy kanały. Obszar miasta znajduje się w zasięgu *Dorzecza Pregoty*, regionie wodnym *Łyny i Węgorapy*. W granicach miasta znajduje się jezioro *Kiepunek* oraz fragmenty jezior *Kalwa* i *Leleskiego*. Omówione jeziora łączy rzeka *Kalwa*.

Miasto Pasym położone jest w obszarze kilku zlewni:

- *Kalwa od jeziora Kalwa do dopł. z jeziora Małszewskiego* – południowo - zachodnia część miasta;
- *Bezpośrednia zlewnia jeziora Kalwa Wielka bez zlewni bezodpływowego jez. Dłużek* – zachodnia część miasta;
- *Kalwa od jeziora Leleskiego do jeziora Kalwa* – wschodnia część miasta;
- *Bezpośrednia zlewnia jez. Leleskiego* – wschodnia część miasta;
- *Dopływ spod Dybowa* – południowa część miasta.

Na terenie miasta występują też rowy melioracji szczegółowych – głównie w rejonie jeziora Kiepunka. W kierunku południowo – wschodnim od miasta, w rejonie miejscowości Dybówo zlokalizowano również system rowów melioracji szczegółowych wraz z licznymi zbieraczami drenarskimi.

Jezioro Kalwa

Jezioro Kalwa zlokalizowane jest w zachodniej części miasta Pasym. Fragment zbiornika znajduje się w granicach administracyjnych miasta Pasym. Linie brzegową urozmaicają małe zatoki i półwyspy. Brzegi są zarówno płaskie i podmokłe jak i strome. Do jeziora kierowane są oczyszczone ścieki z mechaniczno-biologicznej oczyszczalni w Pasymiu. Część zabudowy rekreacyjnej zlokalizowanej nad jeziorem nie odprowadza ścieków bytowych do oczyszczalni a

do szczelnych zbiorników bezodpływowych na nieczystości płynne. Od strony zachodniej przedmiotowy teren graniczy z wodami jeziora Kalwa.

Jezioro Leleskie

W 2012r. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie przeprowadził ocenę jakości wód jeziora Leleskiego. Jezioro Leleskie posiada dobrze rozwiniętą linię brzegową, urozmaiconą rzeźbę dna. Jest otoczone łąkami, polami i lasem. Odpływ stanowi rzeka Kalwa.

Jezioro nie przyjmuje zanieczyszczeń ze źródeł punktowych. Jest użytkowane rekreacyjnie. W sąsiedztwie znajduje się zabudowa pensjonatowa i agroturystyczna a też pole namiotowe. Teren wokół jeziora nie jest skanalizowany. Okoliczni mieszkańcy korzystają ze szczelnych zbiorników bezodpływowych na nieczystości płynne.

Badania algologiczne wskazały na dobry stan biocenotyczny, który cechuje wody czyste i nieznacznie zanieczyszczone. Przeprowadzono badania fitobentosu okrzemkowego. Stan ekologiczny określono jako bardzo dobry. Zbadano makrofity. Makrofitowy wskaźnik stanu ekologicznego wskazał na dobry stan ekologiczny jeziora Leleskiego. Wartość wskaźnika przyjęła poziom zbliżony do stanu bardzo dobrego. Uwzględniono również duży udział strefy roślin zanurzonych w fitolitoralu jeziora i ostatecznie stan ekologiczny oceniono na bardzo dobry.

Wartości wskaźników fizykochemicznych mieściły się w normach klasy I-II.

Stan ekologiczny jeziora w oparciu o wyżej omówione elementy biologiczne i fizykochemiczne wskazał na I klasę jakości wody czyli stan bardzo dobry. Stan chemiczny również dobry.

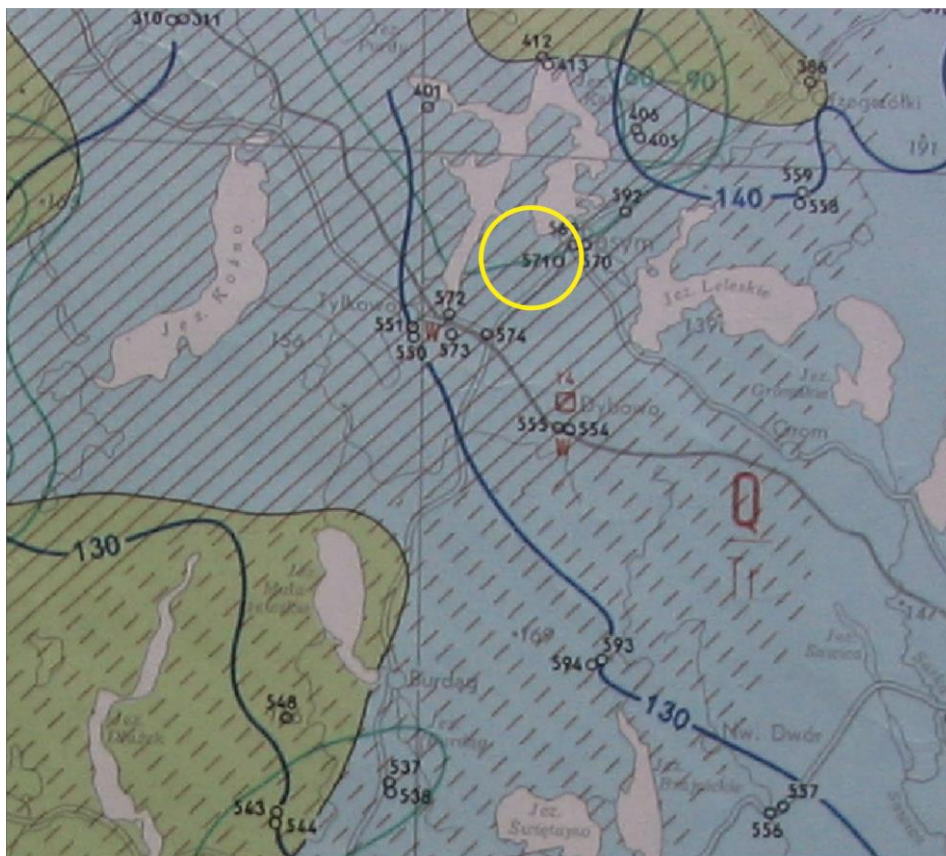
Wody podziemne

Zainwestowanie na terenie powiatu jest niewielkie więc wody podziemne są narażone na zanieczyszczenia w stopniu średnim i małym. Podstawowym problemem wód na terenie powiatu szczecińskiego jest nadmierna zawartość manganu i żelaza. Wody gruntowe są przeważnie gorszej jakości niż wody wgłębne z uwagi na wpływ czynników antropogenicznych. Płytko zalegające wody pod względem jakości odpowiadają normom wody pitnej. W licznych ujęciach własnych pojawiają się zanieczyszczenia chemiczne i bakteriologiczne. Źródłem zanieczyszczenia wód podziemnych są na pewno nieszczelne szamba.

Miasto Pasym znajduje się w zasięgu *Zbiornika międzymorenowego Olsztyn* (numer głównego zbiornika wód podziemnych – 213). Zbiornik udokumentowany, tytuł dokumentacji: *Dokumentacja określająca warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszaru ochronnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Olsztyn GZWP nr 213*. Wody zbiornika klasyfikują się w wysokiej lub średniej klasie jakości.

Według Mapy Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000 obszar opracowania planu znajduje się w VI hydrogeologicznym regionie mazurskim.

Na przedmiotowym terenie izolacja pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego od powierzchni jest pełna. Głębokość pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego wynosi 30-60m oraz <30m. Wodonośność – potencjalna wydajność typowego otworu studziennego wynosi od 30 do 70 m³/h.

○ Orientacyjne miejsce lokalizacji przedmiotowego terenu

Mapa 5. – Mapa Hydrogeologiczna Polski 1: 200 000

(żółtym okręgiem zaznaczono przybliżoną lokalizację terenów objętych planem miejscowym).

Na podstawie mapy hydrogeologicznej głębokość występowania pierwszego zwierciadła wód podziemnych kształtuje się w granicach od 5 – 20m. Na podstawie mapy hydrogeologicznej miąższość utworów wodonośnych w czwartorzędzie kształtuje się w granicach od 15 - 40m.

Według Mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1:500 000 przedmiotowe tereny znajdują się w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 213 "Olsztyn" (utwory czwartorzędowe). Badania jakości wód podziemnych prowadzone w sieci krajowej wykazują, że wody zbiornika nr 213 należą do wysokiej klasy jakości IB i średniej jakości II.

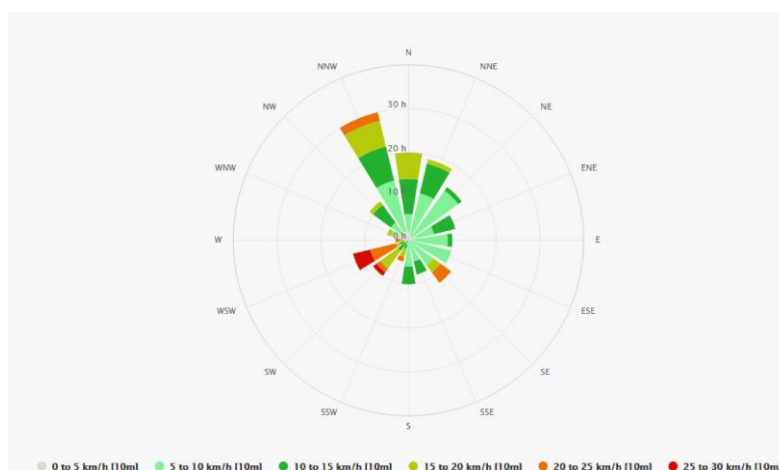
Mapa 6– Mapa Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

5.4. WARUNKI KLIMATYCZNE I JAKOŚĆ POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.

Miasto Pasym znajduje się w granicach mazurskiej dzielnicy klimatycznej. Warunki atmosferyczne charakteryzują się częstą zmiennością. Wpływ na to ma między innymi występowanie kompleksów leśnych i urozmaicona rzeźba podłoża.

Okres wegetacyjny jest krótki, w stolicy powiatu, mieście Szczytno – wynosi zaledwie 187 dni. Średnia roczna temperatura dla Szczytna wynosi około 6,5° C. Najniższą średnią temperaturą jaką odnotowano dla Szczytna było – 4,7° C. Roczne sumy opadów wahają się średnio w przedziale 610-630 mm. Największe opady występują latem a najmniejsze w marcu. Najczęstsze wiatry to wiatry z kierunku południowo – zachodniego, północno – zachodniego i zachodniego. Przeważają słabe wiatry, te silniejsze występują jesienią i zimą.

Róża wiatrów dla Pasymia pokazuje liczbę godzin w ciągu roku, gdy wiatr wieje we wskazanym kierunku. Przykład SW: wiatr wieje z południowego zachodu (SW) na północny-wschód (NE).

Mapa 7. – Róża wiatrów dla Pasymia. Opracowanie własne na podstawie ww.meteoblue.com.

5.5. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE.

Promieniowanie elektromagnetyczne jest bardzo rozległe i obejmuje różne długości fal, począwszy od fal radiowych przez fale promieni podczerwonych, zakres widzialny i fale promieni nadfioletowych, a do bardzo krótkich fal promieni

rentgenowskich i promieni gamma. Z całego spektrum promieniowania elektromagnetycznego w sposób istotny oddziałują na organizmy tylko te fale, które są pochłaniane przez atomy, cząsteczki i struktury komórkowe. Z uwagi na sposób oddziaływania promieniowania na materię, widmo promieniowania elektromagnetycznego można podzielić na promieniowanie jonizujące i niejonizujące:

- ✓ promieniowanie jonizujące, występuje w wyniku użytkowania zarówno wzbogaconych, jak i naturalnych substancji promieniotwórczych w energetyce jądrowej, ochronie zdrowia, przemyśle, badaniach naukowych,
- ✓ promieniowanie niejonizujące występuje wokół linii energetycznych wysokiego napięcia, radiostacji, pracujących silników elektrycznych oraz instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, domowego sprzętu elektrycznego, elektronicznego itp.

Nadmierne dawki promieniowania działają szkodliwie na wszystkie organizmy żywe, dlatego też ochrona przed szkodliwym promieniowaniem jest jednym z ważnych zadań ochrony środowiska.

Promieniowanie jonizujące

Promieniowanie jonizujące jest nieodłącznym elementem środowiska naturalnego, dociera z Kosmosu, z wnętrza Ziemi. Przy opracowywaniu zbiorczych ocen zagrożeń radiacyjnych dla ludzi i środowiska rozróżnia się zagrożenia pochodzące od radionuklidów naturalnych i sztucznych. W przyrodzie występuje prawie 80 radioizotopów i ok. 20 pierwiastków promieniotwórczych. Do najbardziej znanych należą izotopy uranu i toru, a także potasu, węgla i wodoru. Intensywność promieniowania wywołana naturalnymi pierwiastkami promieniotwórczymi jest różna w różnych miejscach naszego globu. Radionuklidy pochodzenia sztucznego przedostały się do środowiska w wyniku prób z bronią jądrową lub zostały uwolnione z obiektów jądrowych i składowisk paliwa w trakcie ich normalnej eksploatacji lub w stanach awaryjnych (np. katastrofa elektrowni jądrowej w Czarnobylu). Są również wytwarzane przez różnego rodzaju urządzenia stosowane np. w diagnostyce medycznej, przemyśle czy badaniach naukowych.

Promieniowanie niejonizujące

Jest to takie promieniowanie, którego energia nie powoduje procesu jonizacji w trakcie oddziaływania na materię (w tym na ciało człowieka). Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów, źródłami promieniowania niejonizującego są urządzenia wytwarzające:

- ✓ pole elektromagnetyczne i magnetyczne stałe
- ✓ pole elektryczne i magnetyczne o częstotliwości 50 Hz, takie jak: stacje i linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia
- ✓ pole elektromagnetyczne o częstotliwości od 1 kHz do 300000 MHz (urządzenia radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radio lokalizacyjne)
- ✓ inne źródła promieniowania z zakresu częstotliwości 0 – 0,5 Hz, 0,5- 50 Hz oraz 50 Hz –1000 Hz.

Największym źródłem, z którego pochodzi promieniowanie elektromagnetyczne na terenie powiatu szczycieńskiego są stacje bazowe telefonii komórkowej i przekaźniki radiowe oraz linie i urządzenia elektroenergetyczne. Pierwsze z nich emitują niejonizujące promieniowanie elektromagnetyczne. Jeśli mowa o stacjach bazowych telefonii komórkowej to pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla przebywania ludzi. W przypadku linii elektromagnetycznych zagrożeniem są głównie linie o napięciu 110 kV i 220 kV.

Na terenie opracowania nie występują główne urządzenia i obiekty odpowiadające za promieniowanie elektromagnetyczne.

5.6. KOPALINY.

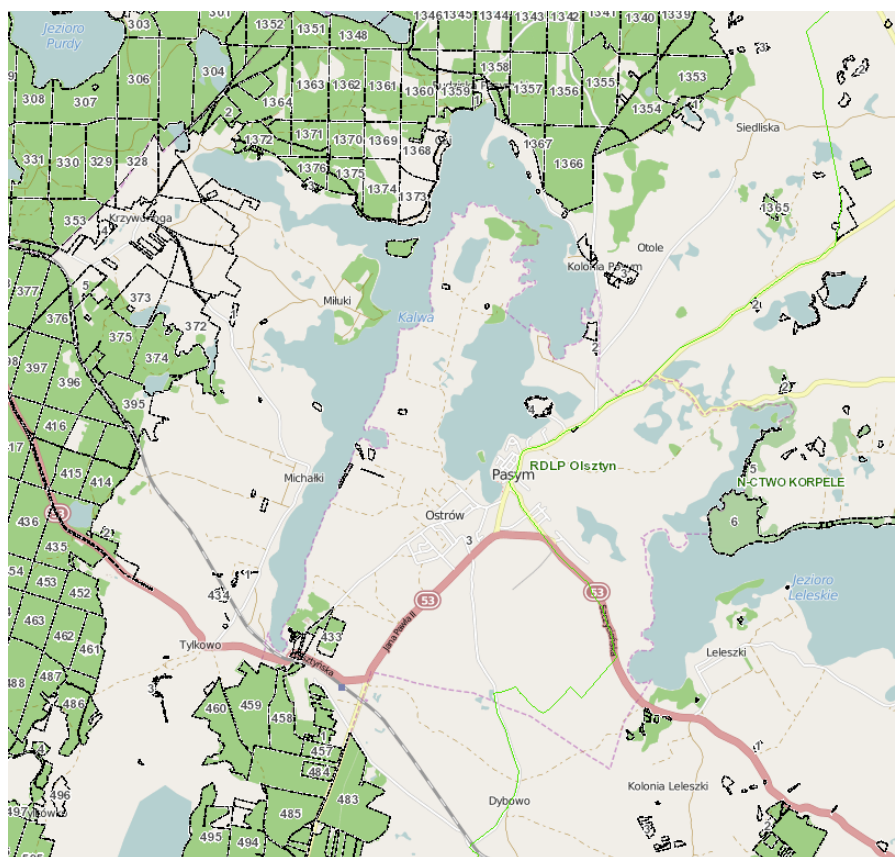
Na terenie objętym opracowaniem nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych.

5.7. SZATA ROŚLINNA.

Roślinność na terenie powiatu szczycieńskiego wykazuje zróżnicowanie. Ponad połowę powierzchni powiatu stanowią lasy. Rozległe równiny sandrowe z ubogimi glebami bielcowymi piaszczystymi, gdzie jest niski poziom wód gruntowych porastają na ogół bory sosnowe z domieszką świerka. Innymi borami są bory mieszane sosnowo – dębowo - świerkowe, porastające żyzniejsze mineralne siedliska. Dominującymi gatunkami drzew są lipy, dęby, wierzby, brzozy, olchy. Teren powiatu obejmuje fragmenty dwóch wielkich kompleksów leśnych – Puszczy Napiwodzko – Ramuckiej i Puszczy Piskiej. Znajdziemy kilkadziesiąt gatunków chronionych roślin, z czego większość to zielne rośliny.

Miasto Pasym jest niezwykle zróżnicowane pod względem krajobrazowym. Krajobraz wzbogacają łąki, pola, nieliczne obszary zadrzewione. Mają one wpływ na funkcjonowanie i bogactwo lokalnych ekosystemów.

Teren miasta Pasym podlega pod Nadleśnictwo Olsztyn. W granicach administracyjnych miasta praktycznie nie występują lasy. Kompleksy leśne zlokalizowane są głównie u zbiegu drogi krajowej i południowego krańca jeziora Kalwa. Przeważają lasy mieszane świeże (dęby, brzozy, sosny, klony), bory mieszane świeże (sosny, brzozy, świerki), bory świeże (brzoza, osika, sosna). Większość kompleksów leśnych położona jest na glebach rdzawych. Lasy położone na południe od drogi krajowej współtworzą leśny obszar funkcjonalny – *Puszcza Kurpiowska*. W granicach administracyjnych miasta nie występują lasy wodochronne ani lasy glebochronne. W rejonie jezior i rozlewisk występuje liczba roślinność bagienna.

Mapa 8. Granice oddziałów leśnych (oznaczone kolorem zielonym) na terenie miasta Pasym i w jego bezpośrednim sąsiedztwie

Źródło: <http://www.bdl.lasy.gov.pl/porta/mapy#>

Mapa 9– Ortofotomapa

Na omawianych terenach roślinność drzewiasta występuje głównie w postaci zadrzewień tj: Świerk pospolity (*Picea abies* L.) Sosna zwyczajna (*Pinus sylvestris* L.), Wierzba biała (*Salix alba* L.), brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth). Wśród roślin uważanych za niskie drzewa lub krzewy występują: Śliwa domowa mirabelka (mirabelka; *Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. var. *cerea*), Głóg jednoszyjkowy (*Crataegus monogyna* Jacq.), Śliwa tarnina (*Prunus spinosa* L., Bez czarny (*Sambucus nigra* L.). Niższą partię roślinności budują różne gatunki dziko rosnących roślin, ziół, chwastów, kwiatów oraz traw tj: Babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), Pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), Krwawnik pospolity (*Achillea millefolium* L.), Szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa* L.).

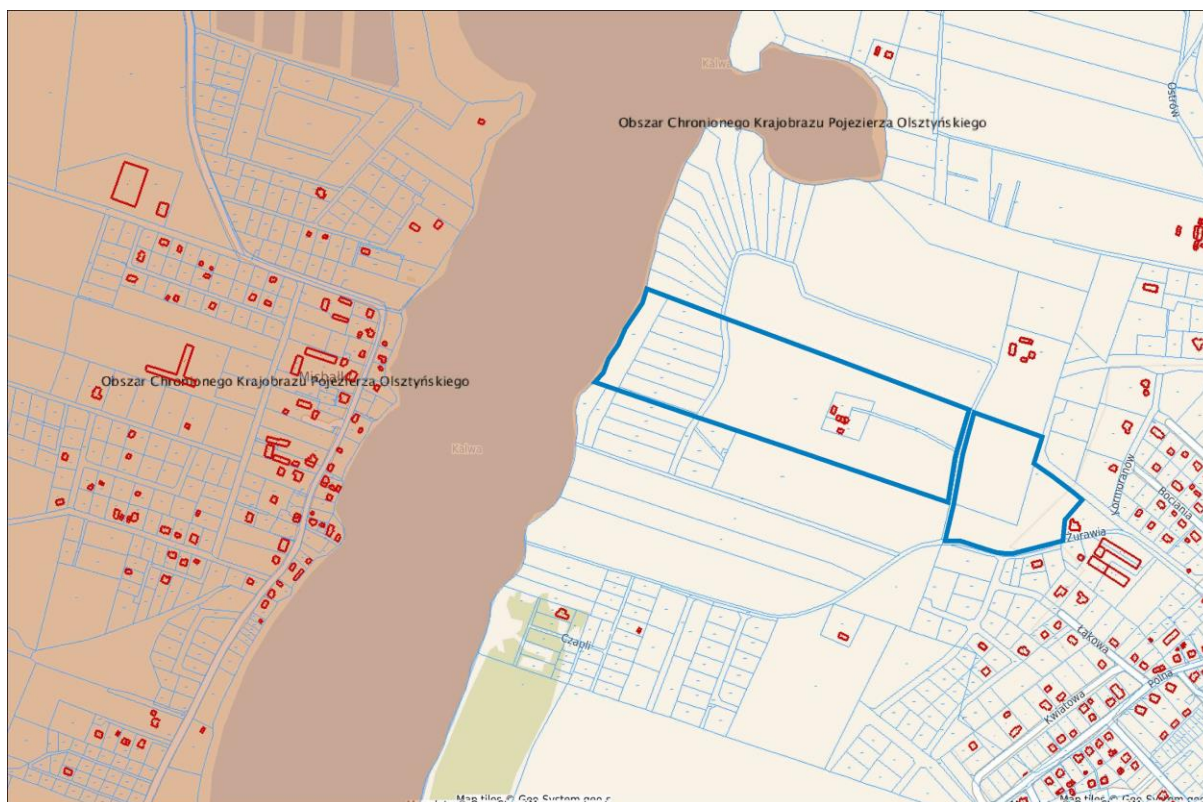
Fauna

Powołując się na Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (DZ. U. z 2016r. poz. 2183) podczas wykonanych wizji terenowych nie stwierdzono gatunków posiadających status ochrony prawnej: ścisłej i częściowej.

5.8. FORMY OCHRONY PRZYRODY.

Na terenie miasta nie występują prawne formy ochrony przyrody takie jak: obszary chronionego krajobrazu, obszary natura 2000, rezerваты, parki krajobrazowe, parki narodowe, stanowiska dokumentacyjne.

Do granic opracowania od strony zachodniej przylegają granice Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego.

Mapa 10– lokalizacja obszaru opracowania na tle granic obszarów objętych ochroną przyrody

5.10. GOSPODARKA ODPADAMI

Regulamin czystości i porządku na terenie gminy Pasy określa Uchwała Nr XXVII/181/2013 Rady Miejskiej w Pasymiu z dnia 27 czerwca 2013r. System odbioru stałych odpadów komunalnych na terenie gminy jest obsługiwany przez Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi Sp. z o.o. w Olsztynie. Na terenie gminy prowadzona jest segregacja odpadów stałych u źródła, obejmująca szkło, plastik i papier. Odpady zmieszane i pozostałości z mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych były przekazywane do instalacji „Zakładu Odzysku i Biostabilizacji” w miejscowości Susz. Zielone odpady transportowano do Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi Sp. z o.o. w Olsztynie oraz do firmy „Euro-Integra Jarosław Ambroziak” w Dywitach. Dobrowolny Punkt Gromadzenia Odpadów w miejscowości Pasy zlokalizowany jest na działce o nr ew. 210/3.

6. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy terenów położonych w granicach miasta Pasy. Celem opracowania planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów w szczególności dla celów rozwoju: zabudowy rekreacji indywidualnej, mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy usług turystycznych, usług rekreacyjno – sportowych, pod zieleń naturalną i wody powierzchniowe, pod zieleń leśną, pod infrastrukturę techniczną – energetyka, wodociągi, kanalizacja, pod ciągi piesze, pod drogi wewnętrzne, pod drogi publiczne klasy dojazdowej, pod drogi publiczne klasy lokalnej.

Na wszystkich terenach objętych zmianą planu miejscowego obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W zakresie ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz zasady kształtowania krajobrazu wskazuje się, że ogrodzenia od strony dróg nie mogą przekraczać wysokości 1,8 m od poziomu terenu.

W ogrodzeniach od strony dróg wprowadza się zakaz stosowania prefabrykowanych pręseł betonowych. Ponadto obowiązuje zakaz rozmieszczania nośników reklamowych z oświetleniem pulsacyjnym oraz zakaz umieszczania reklam, w tym banerów na ogrodzeniach. W zakresie ustaleń dotyczących zasad podziału i scalania nieruchomości ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielonej działki budowlanej dla poszczególnych terenów objętych planem, parametry działek uzyskiwanych w wyniku procedury scalania i podziału nieruchomości. W granicach planu nie przewiduje się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

W zakresie ustaleń dotyczących ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu ustala się, iż teren objęty planem znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 213 „Olsztyn” - ochrona zgodnie z przepisami odrębnymi. Dla zabudowy w granicach planu dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie odnawialnych źródeł energii w postaci: pomp ciepła, kolektorów słonecznych, paneli fotowoltaicznych o mocy urządzeń do 100 kW. Wyklucza się lokalizowanie elektrowni wiatrowych i turbin wiatrowych. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla: terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonych w planie symbolem MN należy przyjąć zgodnie z przepisami odrębnymi jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej a dla terenów zabudowy oznaczonych symbolem ML, US należy przyjąć poziom hałasu zgodnie z przepisami odrębnymi jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno – wypoczynkowe.

W zakresie ustaleń dotyczących zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej ustala się, iż w obszarze objętym planem nie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską, stanowiska archeologiczne ani dobra kultury współczesnej oraz obszar nie zawiera się w krajobrazie kulturowym i ze względu na te uwarunkowania nie określa się zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

W zakresie ustaleń dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenów położonych w bezpośrednim sąsiedztwie infrastruktury technicznej, związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i dostępu do sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W myśl zasad dotyczących budowy infrastruktury technicznej ustala się, iż odprowadzenie ścieków należy realizować do układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na istniejącą oczyszczalnię). W przypadku braku możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej odprowadzanie ścieków należy realizować poprzez rozwiązania i technologie alternatywne dopuszczone przepisami odrębnymi.

Jeśli chodzi o zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie z sieci wodociągowej, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych lub z ujęć indywidualnych.

Wody opadowe i roztopowe z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi. Wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachów należy odprowadzać do gruntu lub zagospodarować w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

W myśl planu zaopatrzenie w ciepło winno być realizowane z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu urządzeń, z których emisja nie przekracza norm przewidzianych przepisami odrębnymi.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów dla terenów przeznaczonych pod zabudowę usług rekreacyjno – sportowych oznaczoną na rysunku planu symbolem **US** ustala się, że dopuszcza się realizację plaży lub kąpieliska, przebieralni nie będącej budynkiem, ażurowych altan, obiektów małej

architektury, urządzeń wodnych oraz boisk stanowiących infrastrukturę rekreacyjną. Nie dopuszcza się likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i wskaźniki zagospodarowania terenu ustala się: wysokość zabudowy, kąt nachylenia dachu, wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną oznaczoną na rysunku planu symbolem **MN**, pod zabudowę rekreacji indywidualnej oznaczoną na rysunku planu symbolem **MN**, pod zabudowę usług turystycznych oznaczoną na rysunku planu symbolem **UT** ustala się, że dopuszcza się w szczególności budowę budynków o przeznaczeniu podstawowym oraz budynków towarzyszących, wiaty, altany, zieleń urządzoną, infrastrukturę techniczną do obsługi terenu, dojścia i dojazdy, urządzenia wodne, obiekty małej architektury.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i wskaźniki zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, liczbę kondygnacji, kąt nachylenia dachu, wysokość zabudowy, wysokość budynków gospodarczych i garażowych, wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów dla terenów zieleni naturalnej i wód powierzchniowych oznaczonych na rysunku planu symbolem **ZN** ustala się, że dopuszcza się lokalizację zabudowy gospodarczej, naturalnych zbiorników wodnych, stawów rybnych, dojść i dojazdów związanych z przeznaczeniem podstawowym, sieci infrastruktury technicznej niezbędnej do obsługi zabudowy, których realizacja nie ogranicza podstawowego przeznaczenia terenu elementarnego.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i wskaźniki zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, kąt nachylenia dachu, wysokość zabudowy, wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów przeznaczonych pod tereny obsługi komunikacji i infrastruktury technicznej, ustala się przeznaczenie podstawowe, oraz przeznaczenie uzupełniające.

W myśl zasad zagospodarowania terenu ustala się m.in., iż teren części pasa drogowego ma być zgodny z rysunkiem planu, w liniach rozgraniczających tereny elementarne dopuszcza się przebudowę istniejących i budowę nowych sieci infrastruktury technicznej. Ponadto ustala się wysokość zabudowy, szerokość w liniach rozgraniczających.

7. POTENCJALNE W ŚRODOWISKU PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU (WARIANT ZEROWY – PRZY BRAKU PLANU).

Z uwagi na to, iż na terenie opracowania obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wariant zerowy nie będzie miał zastosowania. Celem opracowania planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów w szczególności dla celów rozwoju zabudowy rekreacji indywidualnej, mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy usług turystycznych, usług rekreacyjno – sportowych, pod zieleń naturalną i wody powierzchniowe, pod zieleń leśną, pod infrastrukturę techniczną – energetyka, wodociągi, kanalizacja, pod ciągi piesze, pod drogi wewnętrzne, pod drogi publiczne klasy dojazdowej, pod drogi publiczne klasy lokalnej.

usług użyteczności publicznej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy w tym realizacji odpowiedniej infrastruktury na potrzeby tych terenów. Realizacja zmiany miejscowego planu przewiduje ujednolicenie zabudowy i sposobu zagospodarowania terenu, który do tej pory podzielony był w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na tereny rolne i tereny przeznaczone pod zabudowę. Tworzenie enklaw terenów rolnych pośród zabudowy przeznaczonej na stały lub czasowy pobyt ludzi należało odczytać jako możliwość powstania zagrożenia z tytułu upraw rolnych lub tworzenia zabudowy inwentarskiej związanej z obsługą rolnictwa. Zmiana planu nie przewiduje już terenów rolnych i terenów pod lokalizację zabudowy związanej z obsługą rolnictwa. Tereny o gorszych warunkach do lokalizacji zabudowy zostały wskazane jako tereny o złożonych warunkach do lokalizacji zabudowy, które przeznacza się pod lokalizację lekkiej zabudowy rekreacji indywidualnej lub pod tereny zieleni naturalnej i wód powierzchniowych.

8. STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.

W myśl ustawy „O ochronie przyrody” formami ochrony przyrody są:

- ✓ parki narodowe- na omawianym terenie nie występują parki narodowe;
- ✓ rezerваты przyrody- na omawianym terenie nie występują rezerваты przyrody;
- ✓ parki krajobrazowe- na omawianym terenie nie występują parki krajobrazowe;
- ✓ obszary chronionego krajobrazu - na omawianym terenie nie występują obszary chronionego krajobrazu;
- ✓ obszary Natura 2000 – na omawianym terenie nie występują Obszary Natura 2000;
- ✓ pomniki przyrody- na omawianym terenie nie występują pomniki przyrody;
- ✓ stanowiska dokumentacyjne- na omawianym terenie nie występują stanowiska dokumentacyjne;
- ✓ użytki ekologiczne- na omawianym terenie nie występują użytki ekologiczne;
- ✓ zespoły przyrodniczo-krajobrazowe- na omawianym terenie nie występują zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ✓ ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów - na omawianym terenie nie stwierdzono gatunków objętych ochroną gatunkową.

9. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO ZWIĄZANYCH Z REALIZACJĄ MIEJSCOWEGO PLANU.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy terenów położonych w granicach miasta Pasym. Ma na celu ustalenie przeznaczenia terenów pod rozwój zabudowy. Rozwojowi odpowiadać będzie zagospodarowanie przestrzenne optymalnie przyjazne środowisku przyrodniczemu.

W projekcie planu wprowadza się istotne parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy. Stworzy to pewnego rodzaju harmonijną całość oraz uwzględni w przyporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, gospodarczo- społeczne, środowiskowe oraz kompozycyjno estetyczne.

Nadmierny hałas jest jednym z głównych czynników oddziałujących w sposób negatywny na otaczające środowisko w tym głównie na ludzi. W planie ustala się dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla poszczególnych terenów zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi.

W ustaleniach planu ustala się szczegółowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Teren objęty planem znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 213 „Olsztyn” - ochrona zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto dla zabudowy w granicach planu dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie odnawialnych źródeł energii w postaci: pomp ciepła, kolektorów słonecznych, paneli fotowoltaicznych o mocy urządzeń do 100 kW. Wyklucza się lokalizowanie elektrowni wiatrowych i turbin wiatrowych.

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych została ustalona w projekcie planu w sposób następujący: odprowadzenie ścieków należy realizować do układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na istniejącą oczyszczalnię). W przypadku braku możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej odprowadzanie ścieków należy realizować poprzez rozwiązania i technologie alternatywne dopuszczone przepisami odrębnymi.

Jeśli chodzi o zaopatrzenie w wodę odbywać będzie się z sieci wodociągowej, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych lub z ujęć własnych.

Ustala się, iż wody opadowe i roztopowe z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi natomiast wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachów należy odprowadzać do gruntu lub zagospodarować w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ważną kwestią dotyczącą ochrony wód przed wpływami zanieczyszczeń są rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej, które winny odgrywać znaczącą rolę przy sporządzaniu planu miejscowego. Gromadzenie ścieków w zbiornikach bezodpływowych nie jest optymalnym rozwiązaniem jednakże jest zgodne z prawem, bowiem art.42 ust.4 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne dopuszcza inne rozwiązania (w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacji zbiorczej nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne lub inne rozwiązania zapewniające ochronę środowiska). Warto jednak nadmienić, iż zasadę nadrzędną powinna stanowić budowa urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizowana jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków.

Ponadto wody opadowe z terenów utwardzonych, traktowane jako ścieki powinny być poddane podczyszczeniu w urządzeniach (separator, piaskowniki). Wody z terenów utwardzonych, traktowane są jako ścieki wymagają podczyszczenia z olejów, smarów lub innych substancji ropopochodnych oraz zawiesiny. Skierowanie ścieków do odpowiedniego separatora (np. koalescencyjnego, przeznaczonego do oczyszczania ścieków z zawiesiny i substancji ropopochodnych, wyposażonego w matę koalescencyjną i zintegrowany osadnik), w celu oczyszczenia, gdzie w sposób mechaniczny nastąpi oddzielenie (separacja) olei wolnych od reszty ścieków podczas ich przepływu pozwoli na zabezpieczenie wód gruntowych oraz powierzchniowych przed negatywnym oddziaływaniem oraz ich oczyszczenie w stopniu określonym w art. 41, 45 i 45a ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne.

W miejscowym planie stosuje się zapis dotyczący zaopatrzenia w ciepło, które należy realizować z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu urządzeń, z których emisja nie przekracza norm przewidzianych przepisami odrębnymi. W/w zapis ogranicza stosowanie paliw, które powodują tzw. niską emisję w wyniku procesów spalania, będącą skutkiem emisji pyłów, tlenków azotu, dwutlenku siarki, tlenków węgla, metali ciężkich, a więc przede wszystkim węgla – pozwoli na skuteczną realizację polityki gminy w zakresie skutecznej ochrony powietrza w szczególności na ograniczenie emisji benzo[a]pirenu. Jako zagrożenie krótkoterminowe można uznać fazę prac budowlanych. Prace budowlane będą miały niewielki wpływ na komponenty środowiska. Ze względu na niewielką ilość pyłów i zanieczyszczeń gazowych zanieczyszczenia te nie będą wykraczały poza teren budowy. Realizacja inwestycji przyczyni się jedynie do miejscowych przekształceń powierzchni ziemi, które nierozzerwalnie związane są z procesem budowlanym.

9.1. PROGNOZOWANE SKUTKI WPLYWU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.

• RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA

Na terenach zurbanizowanych, różnorodność biologiczna zapewniana jest przede wszystkim przez zieleń towarzyszącą zabudowie oraz tereny przeznaczone w zmianie planu pod tereny zieleni naturalnej i wód powierzchniowych, tereny zieleni leśnej. Roślinność rzeczywista omawianego obszaru ukształtowała się pod wpływem użytkowania terenu.

Zachowaniu i zwiększeniu bioróżnorodności na obszarze objętym planem służyć mają zapisy dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę. Istotne jest, aby wprowadzana zieleń charakteryzowała się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń, wówczas będzie nie tylko wpływać na wzrost różnorodności biologicznej, ale także podniesie walory krajobrazowe terenu. Efektywniej będzie pełnić rolę izolacji przed potencjalnymi zanieczyszczeniami i uciążliwościami akustycznymi.

Zapisy projektu planu dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni danej działki wynosi minimum 70% na obszarach przeznaczonych pod tereny oznaczone symbolami ML, minimum 60% na obszarach przeznaczonych pod tereny oznaczone symbolami MN, minimum 20% na obszarach przeznaczonych pod tereny oznaczone symbolami UT, minimum 95% na obszarach przeznaczonych pod tereny oznaczone symbolami US, minimum 90% na obszarach przeznaczonych pod tereny oznaczone symbolami ZNWS oraz 100% na obszarach przeznaczonych pod tereny oznaczone symbolami ZL. Pozostałe tereny to tereny infrastruktury technicznej i obsługi komunikacji.

W/w ustalenia przyczynią się do poprawy estetyki projektowanej zabudowy oraz wpłyną korzystnie na otaczający krajobraz.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *usunięcie warstwy zielonej pod fundamenty zabudowy i tereny utwardzone;*
- *zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej,*
- *w granicach działek możliwe jest wprowadzenie zieleni urządzonej (gatunki rodzime podnoszące walory krajobrazowe omawianego obszaru).*

• LUDZIE

Należy przypuszczać, iż tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny rekreacji indywidualnej stanowią będą miejsce przebywania, odpoczynku i rekreacji ludzi.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi,*
- *wzrost zapylenia powietrza.*

• POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY

Dla przedmiotowego terenu nie prognozuje się znaczących oddziaływań na glebę i powierzchnię ziemi związanych z realizacją ustaleń projektu zmiany miejscowego planu, jednakże należy w szczególności zadbać o szczelność zbiorników bezodpływowych na ścieki, które do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej zgodnie z zobowiązującym prawem muszą zostać dopuszczone jako rozwiązania tymczasowe.

Główne przekształcenia dotyczyć będą przekształcenia w przypowierzchniowych strukturach glebowych w związku z robotami ziemnymi. Prognozowane przekształcenia środowiska są w większości nieuniknione i mają typowy charakter dla terenów nowych inwestycji.

Wykopy związane z realizacją funkcji przyjętych w projekcie planu powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować i rozplantować. Przewiduje się, że nie będą to znaczne ilości, zatem ziemia

pochodząca z wykopów powinna zostać zagospodarowana w granicach danego terenu. Przekształcenia powierzchni ziemi i gleby będą dotyczyły przede wszystkim zmiany struktury gleby, poprzez jej zagęszczenie, zmniejszenie uwilgotnienia oraz utrudnienia migracji tlenu. Zmiany będą miały charakter miejscowy o umiarkowanym stopniu szkodliwości dla środowiska.

Ważnymi zapisami w projekcie planu są ustalenia określające wskaźniki intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu.

Realizacja ustaleń miejscowego planu przyczyni się do zwiększenia mas ziemnych, które wytworzone zostaną podczas realizacji inwestycji. Nie przewiduje się dużych zmian w regulacji terenu a co za tym idzie wytworzone masy ziemne będą możliwe do zagospodarowania na przedmiotowym terenie objętym zmianą planu miejscowego.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *pogorszeniu ulegną własności retencyjne i filtracyjne gruntu,*
- *zanieczyszczenie gleby związane z lokalizacją placu budowy i materiałów potrzebnych do budowy,*
- *zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego,*
- *zmiany wilgotności gleby związane z posadowieniem fundamentów budynku.*

• **WODY PODZIEMNE I POWIERZCHNIOWE.**

Przedmiotowy teren znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 213 „Olsztyn”. Należy w szczególności zadbać o szczelność zbiorników bezodpływowych na ścieki, które do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej zgodnie z zobowiązującym prawem muszą zostać dopuszczone jako rozwiązania tymczasowe.

Ustala się, iż wody opadowe i roztopowe z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi natomiast wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachów należy odprowadzać do gruntu lub zagospodarować w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Wody opadowe z terenów utwardzonych, traktowane są jako ścieki i wymagają podczyszczenia z olejów, smarów lub innych substancji ropopochodnych oraz zawiesiny. Skierowanie ścieków do odpowiedniego separatora (np. koalescencyjnego, przeznaczonego do oczyszczania ścieków z zawiesiny i substancji ropopochodnych, wyposażonego w matę koalescencyjną i zintegrowany osadnik), w celu oczyszczenia, gdzie w sposób mechaniczny nastąpi oddzielenie (separacja) olei wolnych od reszty ścieków podczas ich przepływu pozwoli na zabezpieczenie wód gruntowych oraz powierzchniowych przed negatywnym oddziaływaniem oraz ich oczyszczenie w stopniu określonym w art. 41, 45 i 45a ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne.

Podczas trwania prac budowlanych istnieje potencjalna możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych poprzez spływy deszczowe oraz wyplukiwanie zanieczyszczeń z materiałów używanych podczas budowy.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *podczas pracy maszyn i pojazdów może dochodzić do wycieku płynów,*
- *wrażliwość wód podziemnych na takie zanieczyszczenia zależy od głębokości występowania warstw wodonośnych, zdolności adsorpcyjnych pokrywy glebowej oraz ilości i rodzaju zanieczyszczeń.*

• **ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.**

Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie powinna przyczynić się do zwiększenia emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Oddziaływanie na zanieczyszczenia powietrza w trakcie realizacji ustaleń planu nastąpi

w wyniku pracy sprzętu budowlanego i transportu materiałów budowlanych (spaliny) oraz w wyniku składowania materiałów budowlanych (ewentualne źródło zapylenia), a także w trakcie prac ziemnych (pylenie z powierzchni terenu pozbawionej roślinności, w zależności od warunków atmosferycznych). Wpływ przedsięwzięcia na warunki aerosanitarnie w trakcie jego budowy będzie okresowy, ograniczony przestrzennie i jakościowo, jego ograniczenie można osiągnąć przez wygrodzenie terenów realizacji prac budowlanych, ewentualnie zwilżanie obszaru w sytuacjach małej wilgotności powietrza itp.

Ustalenia projektu planu nakazują zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu urządzeń, z których emisja nie przekracza norm przewidzianych przepisami odrębnymi.

Zaleca się aby do spalania wykorzystywać paliwa ekologiczne, mniej uciążliwe dla środowiska (gaz ziemny, olej opałowy lekki oraz niekonwencjonalne nośniki energii). Wzrost emisji zanieczyszczeń do atmosfery, powstały w wyniku spalania, będzie niewielki i nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych norm w obszarze planu jak i w jego otoczeniu.

Zmiany w obrębie obszaru związanego z lokalizacją zabudowy będą miały wpływ na wzrost natężenia ruchu drogowego i związane z tym wzrost zanieczyszczeń aerosanitarnych pochodzenia motoryzacyjnego. Główne zanieczyszczenia motoryzacyjne to m.in. tlenek węgla, tlenki azotu i węglowodory aromatyczne i alifatyczne.

Z uwagi na skalę ewentualnej nowej zabudowy stan czystości powietrza nie pogorszy się w stosunku do stanu istniejącego.

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje negatywnego transgranicznego oddziaływania na stan powietrza atmosferycznego.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- wzrost zapylenia powietrza,
- źródłem oddziaływania będą: maszyny budowlane wykorzystywane przy budowie obiektów, pojazdy transportujące materiały służące do budowy,
- podczas budowy stan aerosanitarny powietrza pogarszają spaliny pracujących na budowie maszyn i pojazdów.

• KLIMAT.

Zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych nie będą odbiegały od już istniejących i ograniczone będą do sfery mikroklimatów.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- brak oddziaływania.

• HAŁAS.

Oddziaływanie i skutki środowiskowe w przypadku inwestycji budowlanej wykazuje zróżnicowanie w etapie realizacji i w etapie eksploatacji. Zróżnicowania te są zależne przede wszystkim od zakresu prac budowlanych i wrażliwości środowiska. Wpływ planowanej do realizacji inwestycji w zakresie oddziaływania akustycznego na otoczenie człowieka jest uzależnione od: poziomu hałasu, częstotliwości, ciągłości lub nieciągłości zjawiska, długotrwałości, indywidualnej oceny czynnika. Hałas stanowi czynnik o wyjątkowej uciążliwości, oddziałujący negatywnie na psychikę i zdrowie człowieka, a także utrudniający wypoczynek i zmniejszający wydajność pracy. Oddziaływanie akustyczne obiektów – potencjalnych źródeł hałasu, rozpatruje się w odniesieniu do normatywów, określonych dla terenów uznanych za chronione przed hałasem.

W planie ustala się dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla: terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonych w planie symbolem MN należy przyjąć zgodnie z przepisami odrębnymi jak dla terenów przeznaczonych na

cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej a dla terenów oznaczonych symbolem ML, US poziom hałasu należy przyjąć zgodnie z przepisami odrębnymi jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno – wypoczynkowe.

Etap realizacji ustaleń projektu planu, nie powinien stwarzać zagrożeń akustycznych. Emisja hałasu pochodząca z ruchu pojazdów w strefie dróg będzie nieodczuwalna i nie będzie wpływać negatywnie na środowisko przyrodnicze.

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		LAeq D przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	<u>61</u>	<u>56</u>	<u>50</u>	<u>40</u>
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	<u>65</u>	<u>56</u>	<u>55</u>	<u>45</u>
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- pogorszenie warunków akustycznych (wzrost hałasu w związku z pracą maszyn budowlanych).

• SZATA ROŚLINNA.

Projektowane w planie zainwestowanie nie wpłynie znacząco na krajobraz i fizjonomię przedmiotowego obszaru. Zmiany będą miały umiarkowane przełożenie na stan szaty roślinnej. Pozostała część pozostanie uporządkowana i odpowiednio zagospodarowana zgodnie z zapisami w planie co będzie miało przełożenie na ład przestrzenny.

Zwiększeniu i uporządkowaniu szaty roślinnej na danym terenie służyć mają zapisy dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę. Istotne jest, aby wprowadzana zieleń charakteryzowała się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń, wówczas będzie nie tylko wpływać na wzrost różnorodności biologicznej, ale także podnieść walory krajobrazowe terenu.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.

- **FAUNA.**

Projektowane przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie wpłynie na faunę. Wykluczone jest oddziaływanie poza granice planu.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- brak oddziaływania.

- **KRAJOBRAZ.**

Przy projektowaniu konieczne jest zwrócenie uwagi na estetykę projektowanych budynków oraz zachowanie jak największej ilości zieleni przy powstawaniu nowej zabudowy. Podłączenie zabudowy do sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej pozwoli na ochronę gleb, wód powierzchniowych, podziemnych decydujących o walorach przyrodniczych i krajobrazowych. Do czasu wprowadzenia rozwiązań docelowych w zakresie wod-kan należy rozwiązania tymczasowe poddać okresowej kontroli.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- związane z zapleczem budowlanym, miejscem składowania materiałów, wykonywaniem wykopów oraz pracą sprzętu.

- **ODPADY.**

W myśl ustaleń planu odpady komunalne należy zagospodarować zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- potencjalne zaśmiecanie okolicznych terenów podczas etapu realizacji.

- **ZASOBY NATURALNE.**

Na przedmiotowym terenie nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin, złóż minerałów i in. stąd realizacja planu nie wpływa na dany element środowiska przyrodniczego.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- brak oddziaływania.

- **ZABYTKI.**

W obszarze objętym planem nie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską, stanowiska archeologiczne ani dobra kultury współczesnej oraz obszar nie zawiera się w krajobrazie kulturowym i ze względu na te uwarunkowania nie określa się zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- brak oddziaływania.

- **DOBRA MATERIALNE.**

Realizacja ustaleń projektu planu przyczyni się do rozwoju funkcji rekreacji indywidualnej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług turystycznych przedmiotowego terenu przy uwzględnieniu istniejących potrzeb społeczno – gospodarczo – ekonomicznych.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- brak oddziaływania.

• **AWARIE PRZEMYSŁOWE.**

Realizacja planu nie powoduje wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

• **ODDZIAŁYWANIA** (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne).

Lp.	Komponenty środowiska	Sposób oddziaływania	Rodzaj oddziaływania
1	Różnorodności biologiczna	Usunięcie zieleni pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usługowej i terenów obsługi komunikacji Wprowadzenie powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę	Bezpośrednie, negatywne Bezpośrednie, pozytywne
2	Ludzie	Tereny z zabudową mieszkaniową, rekreacji indywidualnej, usług turystycznych stanowić będą miejsce przebywania, odpoczynku ludzi	Pośrednie, pozytywne
3	Powierzchnia ziemi i gleby	Wykopy pod fundamenty związane z zabudową mieszkaniową jednorodziną, rekreacji indywidualnej, usługową i terenem obsługi komunikacji	Bezpośrednie, stałe, negatywne
4	Wody podziemne i powierzchniowe	Wykopy pod fundamenty związane z zabudową mieszkaniową jednorodziną, rekreacji indywidualnej, usługową	Bezpośrednie, chwilowe, neutralne
5	Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego	Roboty budowlane Ogrzewanie budynków	Pośrednie, chwilowe, negatywne Bezpośrednie, neutralne w stosunku do zapisów obowiązującego planu
6	Klimat	Brak dodatkowego oddziaływania w stosunku do istniejącego zagospodarowania	Brak oddziaływania
7	Hałas	Etap budowy budynków Brak dodatkowego oddziaływania w stosunku do zabudowy projektowanej na podstawie obowiązującego planu	Bezpośrednie, średnioterminowe Brak oddziaływania

8	Szata roślinna	Ochrona zieleni poprzez wskazanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej	Bezpośrednie, stałe, pozytywne
		Usunięcie zieleni pod realizację inwestycji związanej z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, rekreacji indywidualnej, usługową	Bezpośrednie, stałe, negatywne, pozytywne
9	Krajobraz	Powstanie nowej zabudowy o parametrach zapisanych w planie	Bezpośrednie, stałe, pozytywne
10	Odpady	Odpady podczas etapu realizacji zamierzeń planu	Pośrednie, krótkoterminowe
		Odpady podczas etapu użytkowania	Brak dodatkowego oddziaływania
11	Zasoby naturalne	Nie występują	Brak oddziaływania
12	Zabytki	Nie występują	Brak oddziaływania
13	Dobra materialne	Zagospodarowanie działki objętej opracowaniem, przyczyni się do poprawy wizerunku obszaru objętego opracowaniem poprzez powstanie zabudowy oraz zagospodarowania terenu zgodnego z parametrami wyznaczonymi w planie	Bezpośrednie, długoterminowe, pozytywne
14	Obszary Natura 2000, Obszary Chronionego Krajobrazu	Przedmiotowy teren znajduje się poza obszarami prawnie chronionymi	Brak oddziaływania

9.2. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Na podstawie zapisów w planie można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wykluczone jest jakiegokolwiek oddziaływanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny. Z kolei kwestia oddziaływań skumulowanych w aspekcie objętym przedmiotowym opracowaniem jest wykluczona.

9.3. WPŁYW REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU NA OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000.

Tereny planowanych inwestycji nie są położone na obszarach objętych formami ochrony, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

10. OCENA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU Z PUNKTU WIDZENIA MOŻLIWOŚCI OGRANICZENIA WPŁYWU NA ŚRODOWISKO.

10.1. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO.

Przez kompensację przyrodniczą rozumie się: zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, lub ziemne, rekultywację gleby, zalesienie, zadrzewienia lub tworzenie skupień roślinności prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównanie szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.

Oceniając ustalenia dla przeznaczenia terenu pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające.

10.2. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W PLANIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU.

Przyjęte rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych zmianą planu i pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych. W wyniku ścisłej współpracy między zespołem sporządzającym zmianę planu a zespołem sporządzającym prognozę oddziaływania na środowisko uznano, iż nie będzie konieczności wyznaczania rozwiązań alternatywnych.

Poniższe wnioski mają charakter ogólny i dotyczą przestrzennego rozwoju w kontekście konieczności ochrony walorów przyrodniczych i kulturowych jednostki:

- ✓ Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury.
- ✓ Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w planie oraz prognozie oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń zarówno w obrębie terenów będących przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

10.3. OPIS TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI, LUK W DANYCH I WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO PRZY OPRACOWANIU PROGNOZY

W trakcie opracowywania niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko będącej elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko napotkano trudności przy szacowaniu oddziaływania inwestycji, gdyż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodnie z ustawowym zakresem nie przesądza o realizacji danej inwestycji tylko określa ramy dla projektu budowlanego, w których kolejni projektanci muszą się poruszać. Stąd na tym etapie projektowania nie przesądzone są żadne inwestycje, nie wiadomo jakich maszyn będzie używał wykonawca na etapie budowy. Na obecnym etapie przedsięwzięcia brak jest wystarczających informacji, aby konkretnie określić oddziaływanie inwestycji w fazie budowy oraz w fazie eksploatacji.

11. STRESZCZENIE.

Celem opracowania planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów w szczególności dla celów rozwoju zabudowy rekreacji indywidualnej, mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy usług turystycznych, usług rekreacyjno – sportowych, pod zieleń naturalną i wody powierzchniowe, pod zieleń leśną, pod infrastrukturę techniczną – energetyka, wodociągi, kanalizacja, pod ciągi piesze, pod drogi wewnętrzne, pod drogi publiczne klasy dojazdowej, pod drogi publiczne klasy lokalnej.

Przedstawiona prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko”

Na podstawie zapisów w planie można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego zmianą planu, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny.

Należy założyć, że zabezpieczeniem realizacji wszystkich w/w celów, zgodnie z zasadą poszanowania potrzeb środowiska przyrodniczego jest ład przestrzenny i zrównoważony rozwój.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury.

Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w planie oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń zarówno w obrębie terenów będących przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

12. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE.

Załącznik 1, 2.

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Pasym.

Załącznik nr 3.

Oświadczenie